

Til Figgjarmálaráðið

Í hesum hoyringssvarið viðger Lógartænastan einans tann lógartøkniliga háttin, sum verður brúktur at seta eina ES-fyriskipan í gildi í Føroyum. Vit hava ikki fakligan førleika til at gera viðmerkingar til lógaruppskotið innihaldsliga, so sum um tað er neyðugt ella skilagott at seta eitt so umfatandi regluverk í gildi í Føroyum.

Lógaruppskotið skal heimilað donskum myndugleikum at seta ES-fyriskipan “om kapitalkrav og tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringsselskaber” (CRR-fyriskipanin) í gildi í Føroyum. Sjálv fyriskipanin er viðløgð sum skjal til lógina, og verður sostatt ein beinleiðis partur av lógini.

Leisturin, sum hetta verður gjørt eftir, líkist tí mannagongd, sum verður brúkt, tá ríkislógir verða settar í gildi í Føroyum við kongaligari fyriskipan. Tvs. at ein ríkislóg heimilar einum ráðharra at seta í gildi ríkislóg í Føroyum.

Í hesum førinum er nevnda ES-fyriskipanin beinleiðis galdandi í Danmark; tað er tí ikki neyðugt fyri Danmarkar viðkomandi, at Fólkatingið samtykkir eina ríkislóg fyri at implementera fyriskipanina. Men skal fyriskipanin galda fyri Føroyar, er neyðugt at Fólkatingið samtykkir hetta við eini ríkislóg.

Í § 1 verður ásett, at fyriskipanin skal galda fyri Føroyar. Eins og gjørt verður viðv. anordningsheimildum í ríkislógum verður í § 2 ásett, at ráðharrin hevur heimild til at áseta reglur, sum tillaga fyriskipanina til føroysk viðurskifti.

Avgerðir og rættarskjøl hjá ES-stovnum o.lík. sambært ES-fyriskipanini kunnu ikki galda beinleiðis í Føroyum. Tað er tí í § 3 ásett, at ráðharrin við kunngerð kann áseta slíkar reglur, sum eru neyðugur fyri at fremja slíkar avgerðir og rættarskjøl.

Soleiðis sum § 2 er orðað, er tað ráðharrin, sum ásetir hesar reglur í kunngerð og ikki við anordning. Hetta merkir, at hesar reglur kunna ásetast av ráðharranum eftir, at landsstýrið hevur havt uppskotið til ummælis. Tvs. at hesar reglur kunnu setast í gildi, uttan at Løgtingið skal viðgera tær fyrst. Talan er tó um reglur, sum skulu tillaga fyriskipanina til føroysk viðurskifti, so spurningurin er, um talan er um slíkar yvirskipaðar ásetingar, sum vit vanliga siga, at Løgtingið eigur at viðgera. Hetta er tó trupult at siga nakað um, tá man ikki veit, hvørjar ásetingar talan er um, og hvussu umfatandi hesar eru. Hetta kundi verið útgreinað nærri í viðmerkingunum evt. við onkrum dømi.

Í viðmerkingunum til § 3 sæst ikki, at reglur ásettar við heimild í § 3 skulu gerast í samráð við føroyskar myndugleikar. Tað eigur at framganga í viðmerkingunum.

Vinarliga

Nella Festirstein
Deildarstjóri

Løgmannsskrivstovan
Lógartænastan

Beinleiðis tlf: +298 55 80 76

Oversættelse

Rigsombudsmanden på Færøerne

jjo

Til Fíggjarmálaráðið

I dette høringssvar behandler Lovtjenesten kun den lovtekniske metode, som bliver benyttet til at sætte en EU-forordning i kraft for Færøerne. Vi har ikke faglig kompetence til at komme med bemærkninger til den indholdsmæssige del af lovforslaget, som f.eks. om det er nødvendigt eller fornuftigt at sætte et så omfattende regelværk i kraft for Færøerne.

Lovforslaget skal give danske myndigheder hjemmel til at sætte EU-forordning ”om kapitalkrav og tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringsselskaber ”CRR-forordningen) i kraft for Færøerne. Selve forordningen er vedlagt som bilag til loven, og bliver derfor en direkte del af loven.

Modellen, som man her bruger, ligner den praksis, som bliver brugt, når rigslove bliver sat i kraft på Færøerne ved kongelig anordning. Dvs. at en rigslov giver en minister hjemmel til at sætte rigslov i kraft på Færøerne.

I dette tilfælde er den nævnte EU-forordning direkte gældende i Danmark; det er derfor ikke nødvendigt for Danmarks vedkommende, at Folketinget vedtager en rigslov for at implementere forordningen. Men skal forordningen gælde for Færøerne, er det nødvendigt, at Folketinget vedtager dette med en rigslov.

Af § 1 fremgår det, at forordningen skal gælde for Færøerne. Lige som praksis er vedrørende anordningshjemmel i rigslove følger der af § 2, at ministeren har hjemmel til at indføre regler, så forordningen bliver tilpasset færøske forhold.

Beslutninger og retsforskrifter fra EU institutioner og lign. som følge af EU-forordningen kan ikke være direkte gældende på Færøerne. Det er derfor i § 3 sat ind, at ministeren i bekendtgørelse kan indføre den slags regler, som er nødvendige for at gennemføre disse beslutninger og retsforskrifter.

Således som § 2 er formuleret, er det ministeren, som implementerer disse regler gennem bekendtgørelse og ikke ved anordning. Dette betyder, at disse regler kan sættes i kraft af ministeren efter, at landsstyret har haft udkastet i høring. Det vil sige, at disse regler kan sættes i kraft uden, at Lagtinget først skal behandle dem. Der er dog tale om regler, som skal justere forordningen til færøske forhold, så spørgsmålet er, om der er tale om den slags overordnede bestemmelser, som vi normalt siger, at Lagtinget skal behandle. Det er dog vanskeligt at sige noget om dette, da man ikke ved, hvilke bestemmelser der er tale om og hvor omfattende disse er. Dette kunne være belyst nærmere i bemærkningerne, evt. med nogle eksempler.

Af bemærkningerne til § 3 fremgår det ikke, at bestemmelser med hjemmel i § 3 skal udarbejdes i samarbejde med færøske myndigheder. Det bør fremgå af bemærkningerne.

Venlig hilsen

**Nella Festirstein
Afdelingsdirektør**

**Lagmandskontoret
Lovtjenesten**